

vifer, at Sagen er en Fællesag. Skulle vi vi have en Lov, som foruden at beskytte Kongerigets Befolkning tillige skal beskytte Slesvigs Befolkning, saa maa det være en Fælleslov, som bliver til gennem Fællesforsætningen. Jeg troer ikke at behøve at forstikke, at ogsaa jeg samstemmer fuldkommen med den ærede Forslagsstillers Mening, men jeg troer alligevel at maatte stemme mod hans Forslag.

Krigsministeren: Den sidste ærede Rigsdagsmand har rettet det Spørgsmaal til mig, om det Samme finder Sted i Artilleriet, som jeg nys omtalte fandt Sted i Cavalleriet, nemlig, at der var Afdelinger, som alene recrutteredes fra Holsteen og Lauenborg; jeg tør ikke sige det med samme Sikkerhed angaaende Artilleriet, skøndt jeg ganske sikkert troer, at det er Tilfældet. Hvad Artilleriet angaaer, saa forholder det sig saaledes, at Batterierne her i Kjøbenhavn ere sammensatte baade af Danske, Holstenerne og Lauenborgere, men det kan med største Lethed forandres i Tilfælde af, at et enkelt Batteri skulde affendes til Forbundscontingentet.

Grundtvig: Man har mindet mig om, at, naar Grundlovsforslaget, som jo forøvrigt ikke nu er Gjenstand for Dmtale, 3die Gang kommer under Behandling, saa skal det være bekendt, hvorledes Fællesforsætningen er indrettet, og at det jo saa staaer Rigsdagen frit for at nægte sit Samtykke til Grundlovsforslaget, dersom den ikke finder, at den kan være tjent med den foreslaede Fællesforsætning. Jeg skal nu i saa Henseende ikke lægge megen Vægt paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), allerede har sagt os, at det jo dog egentlig slet ikke har været Meningen, og, at det ikke er nødvendigt, at den Rigsdag, der 3die Gang tager Beslutningen under Overvejelse, allerede ved sin Sammentræden bliver bekendt med, hvorledes Fællesforsætningen skal være, men, at det er tilstrækkeligt, at den bliver bekendt dermed i det Dieblis, den skal afstemme over, om Grundlovsforandringen skal træde i Kraft eller ikke — jeg skal ikke, siger jeg, lægge nogen Vægt derpaa, skøndt det jo nok kunde være rimeligt, at vedkommende Ministerium i saa Tilfælde vilde give hans Fortolkning

Medhold, men det er i hvert Fald jo ganske vist, at, dersom vi, som Noget, der følger af sig selv, to Gange antage en saadan Beslutning, saa have vi ikke Ret til at tænke, at den 3die Forsamling skulde gjøre sig den mindste Betænkelighed derover; der er ingen Grund til at tænke, at ikke ogsaa da, Ministeriet, enten et af samme Bessaffenhed som det forrige eller begunstiget som det nærværende, skulde fremtræde med en lignende Beslutning. — Jeg kan nu ikke forstaae, hvorledes de Herrer kunne paastaae, at vi for nærværende Tid ikke paa nogen Maade bør tage dette Forslag under Overvejelse, som paa ingen Maade hindrer Fællesforsætningen, men blot sætter et Forbehold, som jeg synes, at den danske Rigsdag maa tage, for at stikke Provindsen Danmark for, at den ikke skal blive nødt til at sende sine Sønner ud for at kæmpe og falde for en dem aldeles uvedkommende Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har fundet det passende at sige, at jeg har givet ham Medhold, at han altid er consequent, og at jeg altsaa selv maa finde det rimeligt, at Rigsdagen fremdeles stemmer med ham. Det er ikke første Gang, at den ærede Rigsdagsmand har stræbt at gjøre min isolerede Stilling, som man kalder den, latterlig, men jeg skal i den Henseende aldeles ikke gjøre Andet end blot minde om, at dengang den ærede Rigsdagsmand i samme Diemed lignede mig med et Fyrtaarn, sagde jeg det Samme, som jeg nu vil gjen tage, at det dog vistnok er meget bedre at holde Die med et Fyrtaarn, der vifer den rette Vej, end at følge en Lygtemand, der vifer den gale Vej.

Lindberg: Jeg kan ikke Andet end lægge Vægt paa en Dyring af den ærede Krigsminister, i Anledning af det Spørgsmaal, om der ikke ogsaa ved Artilleriet findes danske Folk blandede med Holstenerne og Lauenborgere, der gif ud paa, at, om det endogsaa var Tilfældet med et enkelt BATTERIE, saa vilde det dog være meget let at sammensætte et saadant BATTERIE, som skulde bruges til den tydske Forbundsøer, om den blev sat i Bevægelse, alene af Holstenerne og Lauenborgere. Vi have altsaa i denne Udtalelse et Vidnesbyrd for, at det virkelig ikke vil medføre nogen Banstikighed,